

РЕШЕНИЕ

№ 79

гр. София, 05.01.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 25.11.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разглежда дело номер **5651** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по подадена жалба от Н. Й. Н., с адрес в [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу заповед № РД-03-129/14.05.2015 г. на директора на Областна дирекция „З.“ – С. град, с която на основание чл. 90, ал. 1, т. 2 от ЗДСл на жалбоподателката е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“.

В жалбата се твърди незаконосъобразност на атакуваната заповед, поради противоречие с материалния закон и неспазване на административнопроизводствените правила и се иска нейната отмяна. Жалбоподателката е изложила подробни доводи защо счита, че не е извършила вмененото ѝ дисциплинарно нарушение. Претендира разноски по делото, представляващи заплатен адвокатски хонорар.

Ответникът – директорът на Областна дирекция „З.“ - чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и поддържа становище за нейната неоснователност. Подробни доводи излага в представени писмени бележки.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателката на 18.05.2015 г., а жалбата е подадена чрез административния орган на 28.05.2015 г., в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима. Същата следва да бъде разгледана по същество.

Н. Й. Н. към момента на издаване на обжалваната в настоящото производство заповед е заемала длъжността старши експерт, и.д. началник /по вътрешно съвместителство/ на Общинска служба по земеделие /ОСЗ/ - О. Купел към Областна дирекция „З.“ – С. град, по служебно правоотношение.

Със заповед № РД-03-079/17.07.2014 г. на директора на ОД „З.“ - С. [населено място] е определена за член на комисията на основание § 14 от Закона за изменение и допълнение /ЗИД/ на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ЗСПЗЗ/ и чл. 33, ал. 6 от ЗСПЗЗ, чл. 60а от ППЗСПЗЗ вр. чл. 59, ал. 1, т. 8 от АПК.

Със заявление вх. № С-231/1085/20.02.1991 г., подадено от Я. П. Х. в срока по чл. 11, ал. 1 от ЗСПЗЗ са заявени за възстановяване земеделски земи с обща площ 6,700 дка, находящи се в землището на [населено място], сред които нива с площ 2,200 дка местност „Кръсто“ съгласно препис-извлечение от емлячен регистър на кметство [населено място] № ГП 115/ 22.01.1992г., т.2.

От ОСЗ О. купел е издадено удостоверение изх. № ВС-01-877/03.11.2011 г. по молбата на В. П. за издаване на скица и удостоверение по чл. 13, ал. 4 и 5 от ППЗСПЗЗ.

Със заповед № РД-09-121/09.07.2013 г. на вр. и.д. кмет на СО, район В. на основание чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ е одобрено решение № 4 по протокол № 08/11.12.2012 г. на Комисията за издаване на удостоверение по чл. 13 от ППЗСПЗЗ по заявленията на В. П.. В заповедта е посочено, че съгласно действащия регулационен план на [населено място], в.з. „Малинова долина - Па част“, одобрен със Заповед № РД-50-09-242/08.09.1992 г., бившият имот с № 3121 попада в територията на кв. 6. За невъзстановената част от имотите има приложена регулация. Съгласно комбинирана скица на [фирма] С. от м.12.2011 г. по чл. 13, ал. 6 от ППЗСПЗЗ, бивш имот № 3121 по графични данни съдържа невъзстановени 2472 кв. метра, като от тях:

643 кв. метра УПИ VIII-195 от кв. 6, в. з. „Малинова долина - Па част“ по плана на [населено място] - застроен. Техническата служба при район В. не разполага с данни относно законността на сградата;

440 кв. метра УПИ X-198 от кв.6 в.з. „Малинова долина - Па част“ по плана на [населено място] - застроен с разрешение за строеж № 79/15.12.1994 г. на ТОА „В.“;

13 кв. метра към УПИ IX-197 от кв. 6 на същата местност - застроен. Техническата служба при район В. не разполага с данни за законността на сградата;

373 кв метра към УПИ III-199 от кв. 6 – застроен, с акт за узаконяване № 110/ 04.11.2003 г. на район „В.“;

348 кв. метра към УПИ XV-199 от кв. 6 местност в.з. „Малинова долина - Па част“ – застроен, с удостоверение за въвеждане в експлоатация на строеж № 1041/13.10.2011 г. на Дирекция „Контрол по строителството“;

326 кв. метра към УПИ IV-201а от кв. 6 в същата местност – застроен, с удостоверение за въвеждане в експлоатация на строеж № 306/ 27.07.2005 г. на район „В.“ – СО;

238 кв. метра към УПИ V-203 от кв. 6 на местността - застроен. Техническата служба на район „В.“ не разполага с данни за законността на сградата;

40 кв. метра към УПИ II-204 от кв. 6 – застроен. Техническата служба не разполага с данни за законността на сградата;

51 кв. метра в улици по плана на местност в.з. „Малинова долина - Па част“ – [населено място]. Регулацията е приложена.

В удостоверение изх. № 9400-5550/1/21.08.2013 г. на главен архитект на район В. са възпроизведени данните от заповедта и е отразено, че в кадастралния план на

[населено място], землище [населено място], местността в.з. „Малинова долина - Па част“, местността „Кръсто“ не е нанесен бивш имот № 3121 от кад. лист 756 по кадастрален план от 1950 г., съгласно препис извлечение от емлячен регистър № ГП 115/22.01.1992 г. на кметство [населено място]. Съгласно действащия регулационен план на [населено място], местността в.з. Малинова долина Па част, одобрен със заповед № РД 50 09 242/ 08.09.1992г. бившият имот № 3121 по графични данни съдържа невъзстановени 2472 кв. метра.

Преписката съдържа и скица № 9400-5550/21.08.2013 г. на [фирма] – С., издадена от главния архитект на район „В.“ – СО, в която не е попълнен текстът „след изключване на застроената част от имота, която не се възстановява на собственика, от бившия имот могат/не могат/ да се възстановят кв. метра, показани в скицата в цвят, със следните ограничения на собствеността:“.

С писмо от 13.11.2013 г. на и.д. началник на ОСЗ - О. купел е изискано от Агенцията по геодезия, картография и кадастръ /АГКК/ предоставяне на справка за правното основание, на което се владеят застроените имоти УПИ VIII-195, УПИ IX-197, УПИ V-203, УПИ II-204, тъй като районната администрация не разполага с данни относно законността на сградите и не е предоставила достатъчно информация в удостоверението си по чл. 13, ал. 4 и 5 от ППЗСПЗЗ за владението им.

Със заявление вх. № ВС-01-1017/04.06.2014 г. В. П. е предоставила извадка от кадастралния регистър на недвижимите имоти, издадена от АГКК.

С решение № 7777/30.10.2014 г. на ОСЗ - О. купел се признава правото на собственост на наследниците на Я. и Б. П. Х. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на нива с площ 2,472 дка в землището на кв. С. местността Кръсто и възстановява правото на собственост на наследниците на Я. и Б. П. Х. върху нива с площ 2,421 дка в цитираното землище и местност, имот № 3121 кад. лист № 756 от изработения през 1950 г. кадастрален план при съседни наследници С. Б., наследници Г. Р. и шосе, заявен с пореден № 2 от заявлението и установен с препис – извлечение от емлячен регистър, скица и удостоверение по чл. 13, ал. 4 и 5 от ППЗСПЗЗ № 9400 5550/1/21.08.2013г. и извадка от кадастрален план на недвижими имоти към КККР. Имотът се възстановява както следва: 643 кв. метра – УПИ VIII-195, 440 кв. метра УПИ X-198; 13 кв. метра – УПИ IX-197, 373 кв. метра – УПИ III-199, 348 кв. метра УПИ XV-199, 326 кв. метра УПИ IV-201а, 238 кв. метра УПИ V-203, 40 кв. метра – УПИ II-204 кв. метра от кв. 6, в.з. „Малинова долина Па част“. С решението ОСЗ О. купел отказва да възстанови правото на собственост на наследниците на Я. и Б. П. Х. върху нива с площ от 0,051 дка в землището на [населено място], местността „Кръсто“ с мотив, че площта попада в улици по плана на местност в.з. Малинова долина Па част.

От [фирма], чрез управителя В., е постъпила жалба до Министерство на земеделието и храните, с копие до ОСЗГ – О. купел (постъпила с вх. № РД-18-605/17.03.2015 г.), съдържаща искане по чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ за изменение на решение № 7777/30.10.2014 г. на ОСЗ О. купел. Към жалбата са приложени документи, установяващи правото на собственост на дружеството, от които може да се направи извод, че същото е собственик на недвижими имот, съставляващ УПИ IV-201а от кв.6 местността в.з. „Малинова долина II част“ целият с площ 868 кв. метра, и че строителството в този имот е с одобрени строителни книжа преди 01.03.1991 г.

На 25.03.2015 г. на жалбоподателката е връчена покана в 5-дневен срок да даде писмени обяснения, във връзка с подадената жалба, като тя е депозирала такива на

30.03.2015 г. В тях Н. се е позовала на представеното удостоверение по чл.13, ал.4 и 5 от ППЗСПЗЗ изх. № 9400 5550/1 от 21.08.2013 г. и е посочила, че са налице предпоставките по чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ за възстановяване правото на собственост на процесния имот на заявителите. Изричното изискване за законност на застрояването по чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ е специално и цели разпростиране на реституцията и по отношение на земи, отнети като земеделски, но по-късно включени в регулация и попадащи в урбанизираните територии. Посочила е и че след постъпилите жалби и въз основа на новопредставените доказателства, комисията по чл. 60а от ППЗСПЗЗ е взела решение за отмяна на решение № 7777/30.10.2014 г. За взетото решение заинтересованите лица ще бъдат уведомени своевременно.

С решение № 543/27.03.2015 г. на ОСЗ О. купел, съгласно заповед № РД-03-029/06.02.2015г. въз основа на допълнителни доказателства от район „В.“ относно законността на сградите към 01.03.1991 г. и приложени нотариални актове за придобиване на имот пл. № 3120 съседен на 3121 и придобито право на собственост по силата на отреждане на имотите като УПИ, попадащо и върху част от процесния имот, по молба на заинтересована страна К. К. – Н., Х. Н. и В. В., е отменено решение № 7777/30.10.2014г. на ОСЗ в частта, с която се възстановява правото на собственост върху 373 кв. метра УПИ III 199, 348 кв. метра УПИ XV-199, 326 кв. метра УПИ IV-201, от кв. 6 местност „Малинова долина Па част“.

С писмо от 30.04.2015г. Н. е поканена за изслушване от директора на ОДЗ – С. град и ѝ е предоставена възможност да посочи доказателства, които желае да бъдат събрани. Такива тя приложила към писмо от 11.05.2015 г. За проведеното изслушване е съставен протокол от същата дата, подписан от директора на ОДЗ – С. град и от жалбоподателката.

След което е издадена и оспорената в настоящото производство Заповед № РД-03-129/14.05.2015г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – директора на Областната дирекция „З.“ - С. град, който е органът по назначаване на оспорващата, съгласно чл. 3, ал. 1, т. 8 от У. правилник на областните дирекции „З.“.

Не е допуснато нарушение на чл. 94, ал. 1 от ЗДСл. Разпоредбата предвижда, че дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Нарушението следва да се счита за открито към датата, когато всички материали по дисциплинарната преписка бъдат предоставени на административния орган, към който момент е дължима преценка извършено ли е дисциплинарно нарушение и налице ли са законовите основания за налагане на дисциплинарно наказание. Актът е издаден на 14.05.2015г. Най-ранната дата, на която може да се приеме, че органът по назначаването е узнал за извършеното нарушение, е 17.03.2015 г., когато в ОДЗ – С. град е получена жалбата на [фирма], като мнение за наличие на основание за налагане на административно наказание ответникът е формирал на по-късна дата – към 23.03.2015 г., когато е адресирал до директора на Дирекция „Поземлени отношения и комасация“ – МЗХ писмо № РД-18-188, в което са изложени фактическите обстоятелства на нарушението. Това означава, че двумесечният срок по чл. 94, ал. 1 от ЗДСл е спазен. Спазен е и едногодишният срок от извършване на нарушението, тъй като същото е извършено на датата на издаване на решение №

7777/30.10.2014 г.

Липсата на доказателства за връчване на жалбоподателката на споменатото в поканата за даване на писмени обяснения писмо изх. № РД-18-188/23.03.2015 г. до директора на Дирекция „Поземлени отношения и комасация“ – МЗХ и невръчването му на Н. не представлява нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като в това писмо дисциплинарнонаказващият орган е изразил мнение, че са налице основания за налагане на дисциплинарно наказание, но писмото не е част от процедурата по налагането му. В поканата са описани обстоятелствата, по които следва да бъдат дадени писмени обяснения и по тези обстоятелства са дадени такива от жалбоподателката.

От фактическа страна ответникът е приел за установено, че дисциплинарното нарушение се изразява в произнасяне на решение № 7777/30.10.2014г. от ОСЗ О. купел, в чийто състав е и Н., с което е признато правото на собственост на наследниците на Я. и Б. П. Х. в съществуващи /възстановими/ реални граници на нива с площ 2,472 дка, находяща се в землището на С., местността „Кръсто“ и възстановява правото на собственост на наследниците на Я. и Б. П. Х. върху нива с площ 2,421 дка, в землището на С., местността „Кръсто“, имот № 3121, к. лист № 756 от кадастрален план от 1950г. при граници /съседи/ н-ци С. Б., н-ци Г. Р., и шосе, заявен с пореден № 2 от заявлението и установен с препис-извлечение от емлячен регистър ГП115/22.01.1992г., т.2, скица и удостоверение оп чл.13, ал.4 и 5 ППЗСПЗЗ № 5550/21.08.2013г. и извадка от кадастрален регистър на недвижими имоти към КККР. Имотът се възстановява както следва 643 кв метра УПИ VIII-195, 440 кв метра – УПИ X-198, 13 кв.м. – УПИ IX-197, 373 кв метра – УПИ III-199, 348 кв м – УПИ XV-199, 326 кв м – УПИ IV-201а, 238 кв метра – УПИ V-203, 40 кв метра – УПИ II-204 кв. м от кв.6 в.з. „Малинова долина Па част“.

Прието е от ответника, че решението е произнесено в нарушение на ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ, тъй като органът по поземлена собственост не е овластен да преценява наличието на пречки по смисъла на чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, а следва да формира волеизявлението си за възстановяване/отказ за възстановяване на собствеността върху заявения недвижим имот, след като се съобрази с представените заповед, удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 от ППЗСПЗЗ. При преценката на същите органът по поземлена собственост действа в условията на обвързана компетентност, поради което правомощията му се свеждат само до това да изпълни представените заповед, удостоверение и скица по чл. 13, ал. 5 и 6 от ППЗСПЗЗ.

Както бе посочено, със заповед № РД 09 121/ 09.07.2013г. на вр. и.д. кмет на СО, район В. на основание чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ е одобрено решение № 4 по протокол № 08/11.12.2012 г. на Комисията за издаване на удостоверение по чл. 13 от ППЗСПЗЗ по заявленията на В. П.. Изложено е в заповедта, че съгласно действащия регулационен план на [населено място], в.з. „Малинова долина Па част“, одобрен със Заповед № РД-50-09-242/08.09.1992 г. бившият имот с № 3121 попада в територията на кв. 6. За невъзстановената част от имотите има приложена регулация. Съгласно комбинирана скица на [фирма] С. от м.12.2011 г. по чл. 13, ал. 6 от ППЗСПЗЗ бивш имот № 3121 по графични данни съдържа невъзстановени 2472 кв. метра, като от тях: 643 кв. метра УПИ VIII-195 от кв. 6, в. з. „Малинова долина Па част“ по плана на [населено място] - застроен. Техническата служба при район В. не разполага с данни относно законността на сградата;

440 кв. метра УПИ X-198 от кв. 6 в.з. „Малинова долина Па част“ по плана на

[населено място] – застроен, с разрешение за строеж № 79/15.12.1994 г. на ТОА „В.“; 13 кв. метра към УПИ IX-197 от кв. 6 на същата местност - застроен. Техническата служба при район В. не разполага с данни за законността на сградата;

373 кв. метра към УПИ III-199 от кв. 6 – застроен, с акт за узаконяване № 110/04.11.2003 г. на район „В.“;

348 кв. метра към УПИ XV-199 от кв. 6 местност в.з. „Малинова долина IIа част“ – застроен, с удостоверение за въвеждане в експлоатация на строеж № 1041/13.10.2011 г. на Дирекция „Контрол по строителството“;

326 кв. метра към УПИ IV-201а от кв. 6 в същата местност – застроен, с удостоверение за въвеждане в експлоатация на строеж № 306/ 27.07.2005 г. на район „В.“ – СО;

238 кв. метра към УПИ V-203 от кв. 6 на местността - застроен. Техническата служба на район „В.“ не разполага с данни за законността на сградата;

40 кв. метра към УПИ II-204 от кв. 6 – застроен. Техническата служба не разполага с данни за законността на сградата;

51 кв. метра в улици по плана на местност в.з. „Малинова долина IIа част“ – [населено място]. Регулацията е приложена.

Така очертаното съдържание на заповедта показва, че тя не съдържа свободна площ за възстановяване.

В удостоверение изх. № 9400-5550/1/21.08.2013 г. на главен архитект на район В. са възпроизведени данните от заповедта и е отразено, че в кадастралния план на [населено място], землище [населено място], местността в.з. „Малинова долина II а част“, местността Кръсто, не е нанесен бивш имот № 3121 от кад. лист 756 по кадастрален план от 1950 г. съгласно препис извлечение от емлячен регистър № ГП-115/22.01.1992 г. на кметство [населено място]. Съгласно действащия регулационен план на [населено място], местността в.з. Малинова долина IIа част, одобрен със заповед № РД-50-09-242/08.09.1992 г., бившият имот № 3121 по графични данни съдържа невъзстановени 2472 кв. метра. Следователно удостоверението не съответства на изискванията на чл. 13, ал. 5, т. 3 и т. 4 от ППЗСПЗЗ, тъй като в него не са посочени размерът на застроената част по чл. 11, ал. 3 и 4, за който се дължи обезщетение по чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ, както и размерът на свободните площи, подлежащи на възстановяване, и информация учредено ли е право на строеж и дали строежът на законно разрешената сграда е започнал в срока по чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ.

В преписката е налична и скица № 9400-5550/21.08.2013 г. на [фирма] – С., издадена от главния архитект на район „В.“ – СО, в която не е попълнен текстът „след изключване на застроената част от имота, която не се възстановява на собственика, от бившия имот могат/не могат/ да се възстановят кв. метра, показани в скицата в цвят, със следните ограничения на собствеността:“. Следователно скицата не съдържа данни за границите и площите за възстановяване

на правото на собственост, включително с ограниченията върху имотите.

Не се спори, че заявената за възстановяване по реда на ЗСПЗЗ от наследниците на Б. и Я. Х. земеделска земя попада в урбанизираната територия на [населено място]. Съгласно чл. 11, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, Общинската служба по земеделие постановява решение за възстановяване правото на собственост върху имоти в границите на урбанизираните територии въз основа на удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 и чл. 13а. Следователно, както е приел и ответникът, органът по поземлена собственост следва да се съобрази с предоставените заповед, удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 от ППЗСПЗЗ при преценката дали са предпоставките по чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ и чл. 10б от ЗСПЗЗ. Във възстановителното производство органът по поземлена собственост действа при условията на обвързана компетентност, правомощията му се свеждат до това, да изпълни издадените заповед, удостоверение и скица по цитираните разпоредби.

В чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ е предвидено, че застроената част се определя служебно от техническата служба на общината при спазване на Наредба № 7 от 2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони (обн., ДВ, бр. 3 от 2004г.; изм. и доп., бр. 10 от 2005г.; Решение № 653 на Върховния административен съд от 2005 г. - бр. 11 от 2005г.; изм. и доп., бр. 51 от 2005г.; Решение № 7028 на Върховния административен съд от 2005г. - бр. 63 от 2005г.; изм., бр. 41 от 2008г.) и на хигиенните и противопожарните норми. Решенията на техническата служба на общината се одобряват със заповед на кмета на общината и могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно чл. 13, ал. 5 от ППЗСПЗЗ, удостоверението, издадено от техническата служба на общината, когато се иска възстановяване на правото на собственост върху имоти в урбанизираните територии, следва да съдържа: сведение, че имотът е нанесен или не е нанесен в кадастралния план на населеното място, номера и размера на имота според кадастралния план, необходимите площи за функционирането на сградите, за които се дължи обезщетение по чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ, както и размера на свободните площи, подлежащи на възстановяване /а тези данни се определят по реда на чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ/, информация учредено ли е право на строеж и дали строежът на законно разрешената сграда е започнал в срока по чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ и ограниченията на собствеността с посочване на основанията за това. Съдържанието на скицата е уредено в чл. 13, ал. 6 от ППЗСПЗЗ. Производството по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ е междинно производство на производството по възстановяване правото на собственост върху земеделски земи в строителните граници на населените места,

участници в което са заявили искането за земеделска реституция и кметът на общината. В това производство техническата служба на общината, респ. кметът на общината /кметът на района при делегиране на правомощието от кмета на СО/ са компетентни да определят единствено застроената и незастроената площ на имота, заявен за възстановяване по реда на ЗСПЗЗ, съобразно съществуващото фактическо положение и нямат компетентност да се произнасят относно възможността, съотв. невъзможността за възстановяване на собствеността, което е правомощие единствено на ОСЗ.

Скицата и удостоверението се издават след развита и приключила /независимо дали по административен или по съдебен ред/ процедура по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, а те от своя страна са предпоставка за постановяване на решение от колективния орган по поземлената собственост на основание чл. 11, ал. 1 от ППЗСПЗЗ /в случаите на чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ/, ако искането за земеделска реституция е било заявено в срока по чл. 11, ал. 1 от ЗСПЗЗ, съответно признато с решение на ОСЗ по чл. 14, ал. 1 от ЗСПЗЗ или със съдебно решение по чл. 11, ал. 2 от ЗСПЗЗ.

В процесния случай, видно от съдържанието на заповед № РД-09-121/09.07.2013 г. по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, тя не съдържа сведения за застроената и незастроената площ на имота, заявен за възстановяване по реда на ЗСПЗЗ, съобразно съществуващото фактическо положение при спазване на Наредба № 7 от 2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони и на хигиенните и противопожарните норми. Като последица от тази непълнота и скица № 9400-5550/21.08.2013 г. на [фирма], издадена от главния архитект на район „В.“ – СО, не съдържа данни за границите и площите за възстановяване на правото на собственост с ограниченията върху имотите. При това положение удостоверението не отговаря на изискванията на чл. 13, ал. 5, т. 3 и 4 от ППЗСПЗЗ относно размера на застроената част по чл. 11, ал. 3 и 4, за които се дължи обезщетение по чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ, както и размера на свободните площи, подлежащи на възстановяване и информация, учредено ли е право на строеж и дали строежът на законно разрешената сграда е започнал в срока по чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ; а скицата – на тези по чл. 13, ал. 6, т. 3 от ППЗСПЗЗ - границите и площите за възстановяване на правото на собственост, включително и с ограниченията, върху имотите и следователно същите не съставляват годно основание за произнасяне на решение по чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ

С оглед изложеното, съдът приема за доказано очертаното в процесната заповед нарушение на служебната дисциплина.

Този извод не се променя от обстоятелството, че към 27.03.2015 г. органът по поземлена собственост, отново с участие на

жалбоподателката, е произнесъл решение за отмяна на порочния административен акт. Видно от съдържанието на отменителното решение, касае се за частична отмяна на решение № 7777/ 30.10.2014г. – единствено в частта относно 373 кв. метра – УПИ III-199, 348 кв. метра УПИ XV-199 и 326 кв. метра – УПИ IV-201а от кв.6, в.з. „Малинова долина IIа част“. Предмет на дисциплинарното производство е нарушението, извършено на 30.10.2014г., а обстоятелството, че последиците от него са частично поправени, би могло да намери отражение върху преценката на тежестта на нарушението и последиците от него за държавната служба и за гражданите – чл. 91 от ЗДСл.

При определяне на наказанието органът по назначаване е взел предвид тежестта на нарушението, формата на вината на служителя, обстоятелствата, при които е извършено нарушението, и цялостното служебно поведение на жалбоподателката, която няма предходни дисциплинарни наказания и е получила оценка „Изключително изпълнение“ при последното оценяване на изпълнението на заеманата длъжност.

Във връзка с гореизложеното, съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при спазване на установената от закона форма и на административнопроизводствените правила и при правилно приложение на материалния закон и на неговата цел.

При този изход на делото ответникът има право на разноси, но поради липса на заявено искане в тази насока, такива не се присъждат.

Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 18 –ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Й. Н., с адрес в [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу заповед № РД-03-129/14.05.2015 г. на директора на Областна дирекция „З.“ – С. град.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: